

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG

Az EFTA Felügyeleti Hatóság közleménye a versenyhatóságok EFTA-hálózatán belüli együttműködésről

(2006/C 227/07)

A. Ezt a közleményt az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban: EGT-megállapodás) és az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: Felügyeleti és Bírósági Megállapodás) szabályainak értelmében teszik közzé.

B. Az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) közleményt adott ki a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről⁽¹⁾. Ez a nem kötelező érvényű jogi aktus azokat az elveket és szabályokat tartalmazza, amelyeket a Bizottság a verseny terén alkalmaz. Elmagyarázza továbbá az EU-n belüli versenyhatóságok hálózatában tervezett együttműködés mikéntjét.

C. Az EFTA Felügyeleti Hatóság megítélése szerint a fent említett jogi aktus EGT vonatkozású. Az egyenlő versenyfeltételek fenntartása és az EGT versenyszabályainak az Európai Gazdasági Térségben történő egységes alkalmazása érdekében az EFTA Felügyeleti Hatóság – a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában ráruházott hatáskör értelmében – elfogadja ezt a közleményt. A Hatóság az e közleményben megállapított elveket és szabályokat kívánja követni a vonatkozó EGT-szabályok egyedi esetekre történő alkalmazásakor⁽²⁾.

D. E közlemény célja különösen annak ismertetése, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság hogyan kíván együttműködni az EFTA-államok versenyhatóságaival⁽³⁾ az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének egyedi esetekben történő alkalmazásában, és hogyan tervezik az együttműködést a versenyhatóságok EFTA-hálózatán belül.

E. Ez a közlemény az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének hatálya alá tartozó ügyek kezelésében a nemzeti versenyhatóságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság közötti együttműködésről szóló EFTA felügyeleti hatósági közlemény helyébe lép⁽⁴⁾.

F. Ez a közlemény azokra az ügyekre érvényes, amelyek esetében az EGT-megállapodás 56. cikke szerint a Hatóság az illetékes felügyeleti hatóság.

1. BEVEZETÉS

1. A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyvének II. fejezete (a továbbiakban: II. fejezet)⁽⁵⁾ – amely az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke végrehajtásának általános eljárási szabályairól szól – olyan rendszert hoz létre, amelyben az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA-államok versenyhatóságai

⁽¹⁾ HL C 101., 2004.4.27., 43. o.

⁽²⁾ Az EGT-megállapodás 56. cikkének megfelelően az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének hatálya alá tartozó egyedi esetek kezelésére vonatkozó hatáskör az EFTA Felügyeleti Hatóság és a Bizottság között oszlik meg. Egy esetben csak egy felügyeleti hatóság illetékes eljárni.

⁽³⁾ A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyve II. fejezete 41. cikkének megfelelően Liechtensteinnek nem kell versenyhatóságot kijelölnie. Amíg Liechtenstein nem határoz valamely nemzeti hatóság felhatalmzásáról az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazására, a liechtensteini Nemzeti Gazdasági Hivatal vesz részt az EFTA versenyhálózatában. A hivatal nem alkalmazhatja az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét, nem segítheti a többi EFTA nemzeti versenyhatóságot információk gyűjtésében és nem hozhat ténymegállapító intézkedéseket egy másik nemzeti versenyhatóság nevében.

⁽⁴⁾ HL C 307., 2000.10.26., 6. o. és 61. EGT-kiegészítés, 2000.12.21., 5. o.

⁽⁵⁾ Az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló, 2004. szeptember 24-i megállapodás 4. jegyzőkönyvét módosító megállapodás hatályba lépését követően a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyvének II. fejezete az EFTA-pillérben nagy mértékben tükrözi az 1/2003/EK tanácsi rendeletet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

(a továbbiakban: NCA-k) ⁽⁶⁾ alkalmazhatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét. Az NCA-k és a Hatóság együtt alkotják a közhatóságok hálózatát: a közérdek értelmében járnak el, és szorosan együttműködnek a verseny védelme érdekében. A hálózat az EGT versenypolitikájának alkalmazásával és végrehajtásával kapcsolatos megbeszélések és együttműködés fóruma. Keretet biztosít az EFTA-versenyhatóságok számára az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazása esetén, és az EFTA-államok közös versenykultúrája létrehozásának és fenntartásának alapjául szolgál. A hálózat neve „EFTA Versenyhálózat”.

2. Az NCA-k struktúrája EFTA-államonként változik. Egyes EFTA-államokban egyetlen testület vizsgálja ki az ügyeket és hozza meg a különféle határozatokat. Más EFTA-államokban két testület között oszlanak meg a funkciók: az egyik az ügy vizsgálatáért, a másik pedig – amely kollegiális testület a határozathozatalért felelős. Ráadásul egyes nemzeti rendszerekben a szankciók bizonyos fajtáit csak bíróság szabhatja ki. A hatékonyság általános elvének betartásával a II. fejezet 40. cikke lehetővé teszi az EFTA-államok számára a nemzeti versenyhatóságnak kijelölendő testület vagy testületek kiválasztását és a funkciók elosztását. Az EGT-jog általános elvei, különösen az EGT-megállapodás 3. cikke alapján az EFTA-államok kötelezettsége a hatékony, arányos és az EGT-jogszabályok megsértésétől visszatartó szankciókat biztosító rendszer létrehozása ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾. Az EFTA-államok végrehajtási rendszere eltérő, de az EFTA NCA-k az együttműködés alapjaként az e közlemény mellékletében szereplő nyilatkozat aláírásával elismerték egymás rendszerének szabványait.
3. A versenyhatóságok hálózatának biztosítania kell a munka hatékony elosztását, valamint az EGT versenyszabályainak hatékony és következetes alkalmazását. A II. fejezet megállapítja a hálózat legfontosabb működési elveit. Ez a közlemény a rendszer részleteit mutatja be.
4. A hálózaton belüli konzultációk és eszmecserék az állami végrehajtókra tartoznak, és nem módosítják a vállalatok EGT- vagy nemzeti jogszabályokból következő jogait és kötelezettségeit. A versenyhatóságok teljes körűen felelősek azért, hogy az általuk kezelt ügyekben biztosítsák a megfelelő eljárást.

2. A MUNKA ELOSZTÁSA AZ EFTA-PILLÉR BEN

2.1. A kiosztás elvei

5. A II. fejezet olyan rendszerre épül, amelynek keretében minden versenyhatóságnak joga van az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazására, és felelős a munka hatékony elosztásért azokban az esetekben, amikor vizsgálatra van szükség. Ugyanakkor a hálózat minden tagja teljes körű mérlegelési jogkörrel bír annak eldöntésében, hogy egy ügyet kivizsgáljanak-e. Ebben a rendszerben az ügyekkel a következők foglalkoznak:
  - egyetlen NCA, esetleg egy más EFTA-állam NCA-ja segítségével; vagy
  - több EFTA-NCA párhuzamosan; vagy
  - az EFTA Felügyeleti Hatóság.
6. Az ügyért az esetek többségében a panaszt fogadó vagy az *ex officio* eljárást kezdeményező ⁽⁹⁾ hatóság viseli a felelősséget. Egy ügy átadására csak az eljárás végén van lehetőség (lásd a (18) bekezdést),

⁽⁶⁾ Ebben a közleményben az EFTA Felügyeleti Hatóságra és az NCA-kra együttesen versenyhatóságokként utalunk.

⁽⁷⁾ V. ö. EB 68/88 ügy, Bizottság kontra Görögország [1989] EBHT 2965, 23-25. preambulumbekkezdés. A közösségi bíróságok esetjoga tekintetében az EGT-megállapodás 6. cikke úgy rendelkezik, hogy – az ítélkezési gyakorlat jövőbeli alakulásának sérelme nélkül – e megállapodás rendelkezéseinek – amennyiben azok lényegileg azonosak az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés megfelelő rendelkezéseivel, illetve e két szerződés alkalmazása érdekében elfogadott jogi aktusokkal – végrehajtásakor és alkalmazásakor azokat az Európai Közösségek Bírósága által az EGT-megállapodás aláírását megelőzően hozott ítéleteknek megfelelően kell értelmezni. A Bíróság által az EGT-megállapodás aláírását követően hozott ítéletek tekintetében a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóságnak és az EFTA-Bíróságnak figyelembe kell vennie ezeket.

⁽⁸⁾ Amint a 3. lábjegyzetben említettük, Liechtensteinnek nem kell versenyhatóságot kijelölnie.

⁽⁹⁾ Ebben a közleményben az „eljárás” kifejezést a II. fejezet szerinti határozat elfogadására irányuló, az NCA, illetve az EFTA Felügyeleti Hatóság által folytatott vizsgálatra és/vagy hivatalos eljárásra használjuk.

amennyiben a hatóságnak a saját megítélése szerint nem áll módjában eljárni, vagy más hatóság is úgy ítélte meg, hogy módjában van eljárni (lásd a (8)-(14) bekezdést).

7. Amennyiben a verseny és az EGT-érdek hatékony védelme érdekében szükség van az ügy átadására, a hálózat tagjai amikor csak lehetséges megkísérik egyetlen olyan hatóságnak átadni az ügyet, amely helyzetéből fakadóan a megfelelő módon foglalkozhat az ügygel⁽¹⁰⁾. Az átadásnak mindenképpen gyors és hatékony folyamatnak kell lennie, és nem hátráltathatja a folyamatban lévő vizsgálatokat.
8. Egy hatóság akkor alkalmas arra, hogy egy adott ügyben eljárjon, ha a következő három feltétel együttesen teljesül:
  - (1) a megállapodás vagy magatartás jelentős közvetlen, tényleges vagy előrelátható hatással jár a hatóság területén folyó versenyre, a területén hajtják végre vagy onnan származik;
  - (2) a hatóság hatékonyan véget vethet a teljes jogsértésnek, vagyis jogsértés abbahagyására irányuló felszólítást fogadhat el, amelynek hatása elegendő a jogsértés megszüntetéséhez, és adott esetben megfelelő szankcióval sújthatja a jogsértést;
  - (3) össze tudja gyűjteni – esetleg más hatóságok segítségével – a jogsértés bizonyításához szükséges bizonyítékokat.
9. A fenti kritériumok jelzik, hogy egy EFTA-állam hatósága akkor tekinthető alkalmasnak, ha valós kapcsolat áll fenn a jogsértés és az állam területe között. Az esetek többségében valószínűleg azon EFTA-államok hatóságai alkalmasak eljárni, amelyekben a versenyt jelentősen érinti a jogsértés, amennyiben egyedi vagy párhuzamos intézkedéssel képesek a jogsértés hatékony megszüntetésére, kivéve ha az EFTA Felügyeleti Hatóságnak inkább módjában áll eljárni (lásd a (15) bekezdést).
10. Ebből az következik, hogy általában egyetlen NCA alkalmas az elsősorban a területén folyó versenyt jelentősen érintő megállapodásokkal vagy magatartásokkal foglalkozni.

1. példa: *Az A EFTA-államban székelő vállalkozások olyan termékek árának rögzítésére irányuló kartellben vesznek részt, amelyeket elsősorban A EFTA-államban árusítanak. Az A államban lévő NCA alkalmas az ügygel való foglalkozásra.*

11. Egyetlen NCA egyedi intézkedése akkor is megfelelő lehet, ha több mint egy NCA alkalmas eljárni, de egyetlen NCA intézkedése is elegendő a teljes jogsértés megszüntetéséhez.

2. példa: *Két vállalkozás közös vállalatot hozott létre A EFTA-államban. A közös vállalat A és B EFTA-államban nyújt szolgáltatásokat, és versenyproblémát okoz. Az ügy hatékony kezeléséhez elegendőnek ítélik a jogsértés abbahagyására irányuló felszólítást, mert az megszüntetheti a teljes jogsértést. A bizonyítékok elsősorban a közös vállalat A EFTA-államban lévő irodáiban állnak rendelkezésre.*

A és B NCA-ja egyaránt alkalmas az ügygel való foglalkozásra, de A NCA-jának egyedi intézkedése elegendő és hatékonyabb, mint B NCA-jának egyedi intézkedése vagy a két NCA párhuzamos intézkedése.

⁽¹⁰⁾ Az 1/2003 rendelet (18) preambulumbekkezdése szerint „Annak biztosítása érdekében, hogy az ügyekkel a hálózaton belül a legmegfelelőbb hatóság foglalkozzon, olyan általános rendelkezést kell hozni, amely lehetővé teszi a versenyhatóság számára az adott ügynek olyan indokkal történő felfüggesztését vagy lezárását, hogy egy másik hatóság már foglalkozik vagy már foglalkozott azzal, mivel az a cél, hogy minden egyes ügyet egyetlen hatóság kezeljen. Ez a rendelkezés nem gátolhatja meg a Bizottságot abban, hogy egy panaszt a közösségi érdek hiánya miatt elutasítson – amint azt a Bíróság joggyakorlata alapján elismerten megteheti – még akkor sem, ha más versenyhatóság nem jelezte szándékát arra, hogy foglalkozzon az ügygel”. Az 1/2003 rendelethez hasonlóan a II. Fejezet is lehetővé teszi a versenyhatóság számára az adott ügynek olyan indokkal történő felfüggesztését vagy lezárását, hogy egy másik hatóság már foglalkozik vagy már foglalkozott azzal. Az 1/2003 rendelet fent idézett (18) preambulumbekkezdésével összhangban az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy véli, hogy az EGT-megállapodás szerinti megfelelően erős érdek hiánya esetén elutasíthatja a panaszt, még akkor is, ha más versenyhatóság nem jelezte, hogy foglalkozni kíván az ügygel.

12. Több NCA párhuzamos intézkedésére akkor van szükség, ha a megállapodás vagy magatartás elsősorban az NCA-k területén folyó versenyt érinti jelentősen, és egyetlen NCA intézkedése nem elegendő a teljes jogsértés megszüntetéséhez és/vagy megfelelő szankciók kiszabásához.

3. példa: *Két vállalkozás megállapodást köt a piac felosztásáról: az A EFTA-államban székelő vállalat csak A EFTA-államban, a B EFTA-államban székelő vállalat csak B EFTA-államban tevékenykedik. A és B NCA-ja alkalmas az üggyel való párhuzamos foglalkozásra.*

13. A valamely üggyel kapcsolatban párhuzamosan intézkedő hatóságok a lehető legnagyobb mértékben összehangolják tevékenységüket. E célból hasznos lehet az egyik hatóságot vezető hatóságnak kijelölni, és bizonyos feladatokat – például a vizsgálattal kapcsolatos intézkedések összehangolását – e hatóságra ruházni, míg minden hatóság felelős marad saját eljárásainak lefolytatásáért.
14. Az EFTA Felügyeleti Hatóság akkor alkalmas különösen az üggyel való foglalkozásra, ha egy vagy több megállapodás vagy magatartás – beleértve hasonló megállapodások vagy magatartások hálózatát is – több mint három EFTA-államban érinti a versenyt (több mint három EFTA-államot vagy több nemzeti piacot lefedő, határokon átnyúló piacok).
15. Az EFTA Felügyeleti Hatóság ezenkívül különösen alkalmas eljárni az ügyben akkor, ha az szorosan kapcsolódik a kizárólag a Hatóság által alkalmazható vagy a nagyobb hatékonyság érdekében általa alkalmazott egyéb EGT-rendelkezéshez, ha az EGT érdeke valamely új versenyügy felmerülése esetén EGT-versenypolitika kidolgozására vagy a hatékony végrehajtás biztosítására irányuló hatósági határozat elfogadását teszi szükségessé.

2.2. Az együttműködés mechanizmusai az ügy kiosztása és segítségnyújtás céljából

2.2.1. Tájékoztatás az eljárás kezdetén (a II. fejezet 11. cikke)

16. A többszörös eljárások észlelése és annak biztosítása érdekében, hogy az üggyel arra alkalmas versenyhatóság foglalkozzon, a hálózat tagjait idejekorán tájékoztatni kell a különböző versenyhatóságok előtt folyamatban lévő ügyekről⁽¹¹⁾. Amennyiben egy ügyet át kell adni, a hálózat és az érintett vállalkozások érdekében ezt gyorsan kell megtenni.
17. A II. fejezet az ügyek hatékony és gyors átadása érdekében mechanizmust hoz létre a versenyhatóságok kölcsönös tájékoztatására. A II. fejezet 11. cikkének (3) bekezdése kötelezi az NCA-kat, hogy amennyiben az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikke alapján járnak el, az első hivatalos vizsgálati cselekmény előtt vagy annak megkezdése után késedelem nélkül értesítsék erről az EFTA Felügyeleti Hatóságot⁽¹²⁾. Megállapítja továbbá, hogy az információ más NCA-k számára is hozzáférhetővé tehető. Az NCA-k a 11. cikknek megfelelően kicserélt információkat hozzáférhetővé és könnyen elérhetővé kívánják tenni a hálózat minden tagja számára. A II. fejezet 11. cikke (3) bekezdésének értelme az, hogy amint a hatóság belekezd egy ügy vizsgálatába, a hálózat észlelhessen a többszörös eljárásokat és foglalkozhasson az ügyek esetleges átadásával. Az NCA-kat és a Hatóságot tehát még az előtt vagy rögtön az után kell értesíteni, hogy ahhoz hasonló vizsgálati cselekmény történne, amelyet a Hatóság a II. fejezet 18-21. cikke értelmében megtehet. A Hatóság hasonló kötelezettséget vállalt: a hálózat tagjai szabvánnyomatványon értesítik egymást a folyamatban lévő ügyekről, az ügy korlátozott részleteinek megadásával: az üggyel foglalkozó hatóság, a termék, az érintett területek és felek, az állítólagos jogsértés, a jogsértés feltételezett időtartama és az ügy eredete. Fontos változás esetén naprakész tájékoztatást nyújtanak egymásnak.

⁽¹¹⁾ A kegyelmi kérvényt követően kezdeményezett ügyekről lásd a (37) és a következő bekezdéseket.

⁽¹²⁾ A Hatóság EGT-megállapodás 23. jegyzőkönyve 2. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségeinek megfelelően a II. fejezet 11. cikkének (3) bekezdése alapján benyújtott információkat a Bizottságnak is továbbítani kell.

18. Amennyiben az ügy átadásával kapcsolatos kérdések merülnek fel, azokat gyorsan meg kell oldani, általában a hálózatnak a II. fejezet 11. cikke értelmében küldött első tájékoztatás dátumától számított két hónapon belül. Ezalatt a versenyhatóságok megpróbálnak megállapodásra jutni az esetleges átadásról, és adott esetben a párhuzamos intézkedés feltételeiről.
19. Az átadási időszak végén az üggyel foglalkozó versenyhatóság vagy versenyhatóságok általában az eljárás befejezéséig foglalkozik/foglalkoznak az üggyel. A kezdeti két hónapos kiosztási időszakot követően az ügy csak akkor adható át, ha az azzal kapcsolatban ismert tények jelentősen változnak az eljárás során.

2.2.2. Az eljárás felfüggesztése vagy megszüntetése (a II. fejezet 13. cikke)

20. Amennyiben egyazon megállapodással vagy magatartással több versenyhatóság is foglalkozik – akár azért, mert panasz érkezett hozzájuk, akár azért, mert saját kezdeményezésre indított eljárásban járnak el –, a II. fejezet 13. cikke jogalapot biztosít arra, hogy az eljárást felfüggeszék, vagy a panaszt elutasítsák, azzal az indokkal, hogy az üggyel valamely más versenyhatóság foglalkozik. A II. fejezet 13. cikkében a „foglalkozik az üggyel” kifejezés nem pusztán azt jelenti, hogy más hatósághoz is nyújtottak be panaszt. A kifejezés arra utal, hogy a másik hatóság a saját nevében vizsgálja vagy vizsgálta az ügyet.
21. A II. fejezet 13. cikke akkor alkalmazandó, ha a panaszos által felvetett versenyüggyel másik hatóság foglalkozott vagy foglalkozik, még akkor is, ha a szóban forgó hatóság egy másik panaszos által benyújtott panasz alapján vagy *ex officio* eljárás eredményeként járt vagy jár el. Ez azt jelenti, hogy a II. fejezet 13. cikkéhez akkor lehet folyamodni, ha a megállapodás vagy magatartás ugyanarra a jogsértésre (jogsértésekre) ugyanarra az érintett földrajzi és termékpiacra vonatkozik.
22. Az NCA felfüggesztheti vagy lezárhatja az eljárást, de nincs erre vonatkozó kötelezettsége. A II. fejezet 13. cikke lehetőséget ad az egyes esetek sajátosságainak figyelembe vételére. Fontos a rugalmasság: amennyiben az ügy lényegi vizsgálatát követően egy hatóság elutasítja a panaszt, egy másik hatóság nem feltétlenül akarja újrvizsgálni az ügyet. Ha azonban a panaszt más okból utasították el (pl. a hatóságnak nem sikerült összegyűjtenie a jogsértést bizonyító adatokat), egy másik hatóság lefolytathatja a maga vizsgálatát és foglalkozhat az üggyel. A folyamatban lévő ügyek esetében ezt a rugalmasságot az is tükrözi, hogy minden NCA eldöntheti, hogy lezárja vagy felfüggeszti-e az eljárást. A hatóság nem szívesen zárja le az ügyet, amíg egy másik hatóság eljárásának eredménye világossá nem válik. Az eljárás felfüggesztésének lehetősége megengedi a hatóságnak, hogy később határozzon az eljárás esetleges megszüntetéséről. Ez a rugalmasság a szabályok következetes alkalmazását is megkönnyíti.
23. Amennyiben egy hatóság azért zárja le vagy függeszti fel az eljárást, mert egy másik hatóság foglalkozik az üggyel, a II. fejezet 12. cikkének megfelelően továbbíthatja a panaszostól kapott információkat az üggyel foglalkozó hatóságnak.
24. A II. fejezet 13. cikke a panasz egy részére vagy a valamely ügyben folyó eljárás egy részére is alkalmazható. Előfordulhat, hogy csak a panasz vagy az *ex officio* eljárás egy része van átfedésben egy másik versenyhatóság által tárgyalt üggyel. Ebben az esetben a panaszt fogadó versenyhatóság a II. fejezet 13. cikke alapján elutasíthatja a panasz egy részét, míg a panasz többi részével a megfelelő módon foglalkozhat. Ugyanez az elv alkalmazandó az eljárások megszüntetésére.
25. A II. fejezet 13. cikke nem az egyetlen jogalap az *ex officio* eljárások felfüggesztéséhez vagy lezárásához és a panaszok elutasításához. Az NCA-k a nemzeti eljárásjog alapján is megtehetik mindezt. Az EFTA Felügyeleti Hatóság az EGT-megállapodás szerinti megfelelően erős érdek hiányára vagy a panasz jellegeből következő egyéb okra hivatkozva is elutasíthatja a panaszt⁽¹³⁾.

2.2.3. A bizalmas információk cseréje és felhasználása (a II. fejezet 12. cikke)

26. A hálózat működésének egyik alapeleme, hogy a versenyhatóságok kicserélhetik és felhasználhatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazása céljából összegyűjtött információkat (dokumentumokat, nyilatkozatokat, digitális információkat). Ez a jogkör az ügyek hatékony kiosztásának és kezelésének előfeltétele.

⁽¹³⁾ Lásd az EFTA Felügyeleti Hatóság panaszokról szóló közleményét, még nem tették közzé.

27. A II. fejezet 12. cikke megállapítja, hogy az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazásában az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA-államok versenyhatóságai jogosultak egymásnak bármely tényszerű vagy jogi tájékoztatást megadni, és azokat bizonyítékként felhasználni, ideértve a bizalmas jellegű információt is. Ez azt jelenti, hogy információcseré nemcsak valamely NCA és a Hatóság, hanem az NCA-k között is történhet. A II. fejezet 12. cikke elsőbbséget élvez az EFTA-államok ellentétes értelmű jogszabályaival szemben. Azt a kérdést, hogy az átadó hatóság jogszerűen gyűjtötte-e össze az információkat, az adott hatóságra alkalmazandó jogszabályok alapján vizsgálják. Az információk átadásakor az átadó hatóság tájékoztathatja a fogadó hatóságot, hogy az információk összegyűjtését vitatják-e vagy várható-e vitásuk.
28. Az információ cseréje és használata a következő biztosítékokat tartalmazza a vállalkozások és a magánszemélyek számára:
- (a) Először is, a II. fejezet 28. cikke megállapítja, hogy „az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA-államok versenyhatóságai, ezek tisztviselői, alkalmazottai és az e hatóságok felügyelete alatt dolgozó egyéb személyek (...) nem tárhatják fel a” Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyve vagy az EGT-megállapodás 58. cikke és 23. jegyzőkönyve alapján „általuk szerzett vagy közöttük kicserélt olyan jellegű információkat, amelyek a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak”. A vállalkozások üzleti titkai megőrzéséhez fűződő jogos érdeke azonban nem érinti az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke megsértésének bizonyításához szükséges információ feltárását. A II. fejezet 28. cikkében használt „szakmai titoktartás” kifejezés az EGT-jog fogalmai közé tartozik, és különösen idetartoznak az üzleti titkok és egyéb bizalmas információk. Ez az egész EGT területén megteremti a védelem közös minimális szintjét ⁽¹⁴⁾.
- (b) A vállalkozásoknak nyújtott második biztosíték a hálózaton belül kicserélt információ felhasználásával függ össze. A II. fejezet 12. cikkének (2) bekezdése értelmében az átadott információ bizonyítékként kizárólag az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazása céljából, és csak olyan tárgyban használható fel, amellyel kapcsolatban azt gyűjtötték ⁽¹⁵⁾. A II. fejezet 12. cikke (2) bekezdésének megfelelően azonban a kicserélt információ abból a célból is felhasználható, hogy ugyanazon ügyben párhuzamosan a nemzeti versenyjogot is alkalmazzák. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha a nemzeti jog alkalmazása nem vezet eredményre az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke szerinti eltérő jogsértés felfedezése tekintetében.
- (c) A II. fejezet harmadik biztosítéka a magánszemélyekre a 12. cikk (1) bekezdése értelmében kicserélt információk alapján kiszabott szankciókkal függ össze. A II. fejezet csak az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének megsértése esetében gondoskodik a vállalkozások szankcionálásáról. Egyes nemzeti jogszabályok a magánszemélyekre is szankciókat szabnak ki az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkéhez való joga általában kiterjedtebb (pl. joguk van a hallgatásra, míg a vállalkozások csak azokra a kérdésekre tagadhatják meg a választ, amelyek a jogsértés elkövetésének beismerését eredményeznének) ⁽¹⁶⁾. A II. fejezet 12. cikkének (3) bekezdése biztosítja, hogy a vállalkozásoktól gyűjtött információk nem használhatók fel a magánszemélyek magasabb védelmét akadályozó módon. Ez a rendelkezés kizárja a magánszemélyekre a II. fejezet szerint kicserélt információk alapján kiszabandó szankciókat, amennyiben az átadó és a fogadó hatóság joga nem gondoskodik hasonló szankciókról a magánszemélyek tekintetében, kivéve ha az érintett magánszemély bizonyíték gyűjtésével kapcsolatos jogait az átadó hatóság ugyanolyan mértékben tiszteletben tartotta, mint azt a fogadó hatóság biztosítja. A szankciók nemzeti jogban érvényes minősítése („közigazgatási” vagy „büntetőjogi”) nem számít a II. fejezet 12. cikke (3) bekezdésének alkalmazása céljából. A II. fejezet különbséget kíván tenni a szabadságvesztéssel járó szankciók és a szankciók egyéb fajtái pénzbüntetés és egyéb, személyekkel szemben alkalmazható szankciók között. Amennyiben az átadó és a fogadó hatóság jogrendszere hasonló szankciókról gondoskodik (pl. mindkét EFTA-államban pénzbüntetést szabhatnak ki a vállalkozás

⁽¹⁴⁾ Az EGT-megállapodás 23. jegyzőkönyve 10. cikkének (2) bekezdése biztosítja, hogy a jegyzőkönyv értelmében kicserélt információkra is vonatkozzon a szakmai titoktartás kötelezettsége.

⁽¹⁵⁾ Lásd 85/87 ügy – Dow Benelux, [1989] EBHT 3137 ((17)-(20) preambulumbekkezdés).

⁽¹⁶⁾ Lásd 374/87 ügy – Orkem [1989] EBHT 3283, és T-112/98 ügy – Mannesmannröhren-Werke AG, [2001] EBHT II-729.

azon alkalmazottjára, aki részt vett az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke megsértésében), a fogadó hatóság felhasználhatja a II. fejezet 12. cikke értelmében kicserélt információt. Ebben az esetben a két rendszer eljárási biztosítékait egyenértékűnek tekintik. Ha azonban a két jogrendszer nem gondoskodik hasonló szankciókról, az információ csak akkor használható fel, ha az ügyben tisztelben tartották a magánszemély jogainak azonos szintű védelmét (lásd a II. fejezet 12. cikkének (3) bekezdését). Ez utóbbi esetben azonban csak akkor szabható ki szabadságvesztéssel járó szankció, ha ilyen szankció kiszabására mind az átadó, mind a fogadó hatóság jogosult.

2.2.4. Vizsgálatok (a II. fejezet 22. cikke)

29. A II. fejezet értelmében egy NCA segítséget kérhet egy másik NCA-tól, hogy a nevében információt gyűjtsön. Egy NCA megkérheti a másik NCA-t, hogy a nevében ténymegállapító intézkedéseket végezzen el. A II. fejezet 12. cikke felhatalmazza a segítséget nyújtó NCA-t, hogy továbbítsa az összegyűjtött információt a kérelmező NCA-nak. Az NCA-k közötti információcsere és az információ bizonysítékként történő felhasználása a kérelmező NCA által a II. fejezet 12. cikkének megfelelően történik. Amennyiben egy NCA egy másik NCA nevében jár el, saját eljárási szabályai alapján és saját vizsgálati jogköre szerint jár el.
30. A II. fejezet 22. cikkének (2) bekezdése értelmében az EFTA Felügyeleti Hatóság felkérheti az egyik NCA-t arra, hogy nevében vizsgálatot végezzen. A Hatóság a II. fejezet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti elfogadhat határozatot, vagy egyszerűen kérelmet nyújthat be az NCA-hoz. Az NCA tisztviselői nemzeti joguknak megfelelően gyakorolják hatáskörüket. A Hatóság alkalmazottai segítséget nyújthatnak az NCA-nak a vizsgálat során.

2.3. A vállalkozások helyzete

2.3.1. Általános

31. A hálózat minden tagja részt vesz abban, hogy az ügyek kiosztása gyors és hatékony folyamat legyen. Mivel a II. fejezet létrehozta a párhuzamos hatáskörök rendszerét – amelyben az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA NCA-i egyaránt alkalmazhatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét –, az ügyek kiosztása a hálózat tagjai között pusztán a munka elosztását jelenti, mely során egyes hatóságok tartózkodnak az eljárás gyakorlati lépéseitől. Az ügyek kiosztása tehát nem teremt egyéni jogokat a jogsértésben részt vett vagy abban érintett vállalatoknak arra, hogy az ügygel egy adott hatósághoz forduljanak.
32. Egy ügyet azért adnak át egy adott versenyhatóságnak, mert a fent ismertetett kiosztási kritériumok alkalmazása ahhoz a következtetéshez vezetett, hogy ez a hatóság egyedi vagy párhuzamos intézkedéssel alkalmas az ügygel való foglalkozásra. Annak a versenyhatóságnak, amelynek az ügyet átadták, mindenképpen módjában állt volna *ex officio* eljárást kezdeményezni a jogsértéssel szemben.
33. Ezenkívül minden versenyhatóság az EGT-versenyjogot alkalmazza, és a II. fejezet mechanizmusokat állapít meg a szabályok következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.
34. Amennyiben egy ügyet átadnak a hálózaton belül, az érintett versenyhatóságok a lehető leghamarabb értesítik az érintett vállalkozásokat és a panaszos(oka)t.

2.3.2. A panaszosok helyzete

35. Amennyiben az EFTA Felügyeleti Hatósághoz a II. fejezet 7. cikke szerinti panaszt nyújtanak be, és amennyiben a Hatóság nem vizsgálja ki a panaszt vagy tiltja be a panasz tárgyát képező megállapodást vagy magatartást, a panaszosnak joga van határozatot kapni a panasz elutasításáról. Ez a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyve III. fejezete 7.cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül érvényes⁽¹⁷⁾. Az NCA-hoz panaszt benyújtó panaszosok jogait az alkalmazandó nemzeti jog szabályozza.

⁽¹⁷⁾ Az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló, 2004. december 3-i megállapodás 4. jegyzőkönyvét módosító megállapodás hatálya lépését követően a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyvének III. fejezete tükrözi a 2004. április 7-i 773/2004/EK tanácsi rendeletet (HL L 123., 2004.4.27., 18–24. o.).

36. Ezen túlmenően, a II. fejezet 13. cikke minden NCA számára lehetővé teszi, hogy felfüggeszék vagy elutasítsák a panaszt, azzal az indokkal, hogy az üggyel valamely más versenyhatóság foglalkozik vagy foglalkozott. Ez a rendelkezés is lehetővé teszi az EFTA Felügyeleti Hatóság számára a panasz elutasítását azon az alapon, hogy az üggyel valamely EFTA-állam versenyhatósága foglalkozik vagy foglalkozott. A II. fejezet 12. cikke lehetővé teszi az információk átadását a hálózaton belüli versenyhatóságoknak, a cikkben említett biztosítékokkal (lásd a (27) bekezdést).

2.3.3. Az engedékenységi programhoz folyamodó kérelmezők helyzete

37. Az EFTA Felügyeleti Hatóság megítélése szerint ⁽¹⁸⁾ EGT-érdek kedvező elbánásban részesíteni azokat a vállalkozásokat, amelyek együttműködnek a Hatósággal a kartelljogsértések vizsgálatában. Két EFTA-állam a kartellvizsgálatokkal összefüggő engedékenységi programot fogadott el ⁽¹⁹⁾. Az engedékenységi programok célja, hogy a versenyhatóságok könnyebben észlelhessék a kartelltevékenységet, és így visszatartó erőként lépjenek fel a törvénytelen kartellekben való részvétellel szemben.
38. Az EFTA egészére érvényes, teljes mértékben összehangolt engedékenységi programok hiányában az egyik hatósághoz benyújtott engedékenység iránti kérelem nem tekintendő egy másik hatósághoz benyújtott kérelemnek. Ezért a kérelmező érdeke, hogy minden olyan versenyhatóságnál kérelmezze az engedékenységet, amelynek jogában áll alkalmazni az EGT-megállapodás 53. cikkét a jogsértéssel érintett területen, és amely alkalmasnak minősül a kérdéses jogsértés ügyében eljárni ⁽²⁰⁾. Tekintettel a meglévő engedékenységi programok többsége ütemezésének fontosságára, a kérelmezők megfontolhatják, hogy nem lenne-e érdemes egyszerre benyújtani az engedékenységi kérelmeket az illetékes hatóságoknak. A kérelmezőnek kell megtennie az általa megfelelőnek ítélt lépéseket helyzete megvédésére a hatóságok lehetséges eljárásai tekintetében.
39. Az engedékenységi program eredményeként szerzett információk használatát és továbbítását a II. fejezet 11. cikkének b) pontja szabályozza. A hálózat tagjai arra biztatják az engedékenységet kérelmezőket, hogy egyezzenek bele az általuk önként átadott információk és a II. fejezet 11. cikke b) pontjának 2. alpontja szerinti információk másik hatóságnak történő továbbításába, különösen az olyan hatóságoknak történő feltárás esetében, amelyektől a kérelmező megkaphatja az engedékeny bánásmódot.

3. AZ EGT VERSENYSZABÁLYAINAK KÖVETKEZETES ALKALMAZÁSA ⁽²¹⁾

3.1. Az együttműködés mechanizmusa (a II. fejezet 11. cikkének (4) és (5) bekezdése)

40. A II. fejezet célja az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének következetes alkalmazása az EGT teljes területén. E tekintetben az NCA-k tiszteletben tartják a II. fejezet 3. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott konvergenciaszabályt. A 16. cikk (2) bekezdésével összhangban, amennyiben a versenyhatóságok hoznak határozatot az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikkének hatálya alá tartozó olyan megállapodásokról, döntésekről vagy magatartásokról, amelyek már EFTA felügyeleti hatósági határozat tárgyát képezik, nem hozhatnak a Hatóság által elfogadott határozattal ellentétes határozatot. A Hatóság azzal a végső ⁽²²⁾, de nem egyetlen felelősséggel rendelkezik, hogy az EGT versenyjogának alkalmazásakor politikát dolgozzon ki és biztosítsa a következetességet.

⁽¹⁸⁾ HL C 10., 2003.1.16., 13. o. és 3. EGT-kiegészítés, 2003.1.16., 1. o. (Közlemény a pénzbüntetés alóli mentességről és a pénzbüntetések csökkentéséről kartellügyekben)

⁽¹⁹⁾ Ebben a közleményben az „engedékenységi program” kifejezést minden olyan program esetében használjuk (beleértve az EFTA Felügyeleti Hatóság programjait is), amelyek teljes mentességet vagy a kartell résztvevőjére egyébként kiszabandó pénzbüntetések jelentős csökkentését kínálják abban az esetben, ha az ügy vizsgálati szakaszát megelőzően vagy az alatt bizonyos konkrét kritériumoknak megfelelő információkat önként feltárnak. A kifejezés nem vonatkozik a pénzbüntetés más okból történő csökkentésére. Az EFTA Felügyeleti Hatóság weboldalán teszi közzé az engedékenységi programot működtető hatóságok listáját.

⁽²⁰⁾ Lásd a (8)–(15) bekezdést.

⁽²¹⁾ A II. fejezet 15. cikke felhatalmazza az NCA-kat és az EFTA Felügyeleti Hatóságot írásbeli és – a Bíróság hozzájárulásával – szóbeli észrevételek benyújtására a bírósági eljárásokban az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazása érdekében. Ez rendkívül fontos eszköz az EGT-szabályok következetes alkalmazásának biztosításához. E hatáskör gyakorlásakor az NCA-k és a Hatóság szorosan együttműködnek.

⁽²²⁾ Az EGT-versenyjog alkalmazására vonatkozó, a politika kidolgozásával és a következetesség biztosításával összefüggő végső felelősség a Bizottsággal közös az EGT-megállapodás 56. cikkének a hatáskörök odaítélésére vonatkozó szabályainak megfelelően.

41. A II. fejezet 11. cikke (4) bekezdésének megfelelően az NCA-k legkésőbb 30 nappal az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikkét alkalmazó és a jogsértés befejezésére felszólító határozat elfogadása, kötelezettségvállalások elfogadása vagy a csoportmentességről szóló rendeletből származó előny visszavonása előtt értesítik az EFTA Felügyeleti Hatóságot. Legkésőbb harminc nappal a határozat elfogadása előtt megküldik a Hatóságnak az ügy összefoglalását, a tervezett határozatot vagy ennek hiányában a tervezett eljárás menetéről szóló bármely dokumentumot.
42. A II. fejezet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében a kötelezettség az EFTA Felügyeleti Hatóság tájékoztatására vonatkozik, a Hatóságot tájékoztató NCA azonban megoszthatja az információt a hálózat többi tagjával.
43. Amennyiben az NCA a II. fejezet 11. cikkének (4) bekezdése szerint tájékoztatta az EFTA Felügyeleti Hatóságot, és a harminc napos határidő lejárt, az NCA elfogadhatja a határozatot, ha a Hatóság nem kezdeményezett eljárást. Mielőtt az NCA elfogadja a határozatot, a Hatóság írásbeli észrevételeket nyújthat be az ügyről. Az NCA és a Hatóság megteszi a megfelelő lépéseket az EGT-jog következetes alkalmazásának biztosítása érdekében (vö. (3) bekezdés).
44. Amennyiben különleges körülmények indokolják, hogy a II. fejezet 11. cikkének (4) bekezdése értelmében átadott információt követő harminc napnál rövidebb időn belül fogadjanak el határozatot, az érintett NCA gyorsabb válasza kérheti az EFTA Felügyeleti Hatóságot. A Hatóság igyekszik minél gyorsabban válaszolni.
45. Másfajta határozatok – pl. a panasz elutasítására vonatkozó határozatok, az *ex officio* eljárást lezáró határozatok vagy az ideiglenes intézkedést elrendelő határozatok is fontosak lehetnek a versenypolitika szempontjából, ezért a hálózat tagjainak érdeke tájékoztatni egymást ezekről és megvitatni ezeket. Az NCA-k tehát a II. fejezet 11. cikkének (5) bekezdése alapján tájékoztathatják az EFTA Felügyeleti Hatóságot, és ezáltal a hálózatot, bármely más ügyről, amelyben az EGT versenyjogát alkalmazzák.
46. A hálózat tagjai tájékoztatják egymást az olyan eljárások lezárásáról, amelyekről a II. fejezet 11. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében értesítették a hálózatot.

3.2. Eljárás kezdeményezése az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről a II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdése értelmében

47. Az EFTA Felügyeleti Hatóság – amelynek az EGT-megállapodás 55. cikkének (1) bekezdése alapján feladata az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkében megállapított elvek alkalmazásának biztosítása – felel az EGT-versenypolitika irányának meghatározásáért és végrehajtásáért ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾. Az EGT-megállapodás 56. cikkére figyelemmel bármikor elfogadhat az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke szerinti egyedi határozatokat.
48. A II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdése megállapítja, hogy ha az EFTA Felügyeleti Hatóság a II. fejezet alapján hozott határozat elfogadására irányuló eljárást kezdeményez, az NCA-knak megszűnik az a jogköre, hogy az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét alkalmazzák. Ez azt jelenti, hogy ha a Hatóság megkezdte az eljárást, az NCA-k nem járhatnak el ugyanazon jogalap szerint, az egyazon vállalkozáshoz kapcsolódó egyazon megállapodás(ok) vagy magatartás(ok) ellen, egyazon érintett földrajzi és termékpiacra.
49. Az eljárás kezdeményezése az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről hivatalos aktus ⁽²⁵⁾, amellyel a Hatóság jelzi azt a szándékát, hogy a II. fejezet III. szakasza szerinti határozatot kíván elfogadni. Ez az EFTA-Hatóság által folytatott vizsgálat bármely szakaszában megtörténhet. A pusztán tény, hogy a Hatósághoz panasz érkezett, önmagában nem elegendő az NCA-k jogkörének megszüntetéséhez.

⁽²³⁾ A hatáskörökre vonatkozó, az EGT-megállapodás 56. cikkében megállapított szabályok értelmében e feladatok a Bizottsággal közösek.

⁽²⁴⁾ Lásd C-344/98 ügy – Masterfoods Ltd, [2000] EBHT I-11369.

⁽²⁵⁾ Az EB a 48/72 ügyben (Brasserie de Haecht, [1973] EBHT 77) határozta meg ezt a fogalmat: „A 17. rendelet 9. cikke értelmében vett eljárás kezdeményezése feltételezi a Bizottság irányadó aktusát, amellyel bizonyítja határozathozatali szándékát.”

50. Két helyzet állhat elő. Egyrészt, ha egy ügyben az EFTA Felügyeleti Hatóság az első versenyhatóság, amely eljárást kezdeményez a II. fejezet szerinti határozat meghozatala céljából, a nemzeti versenyhatóságok már nem foglalkozhatnak az ügygel. A II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a Hatóság kezdeményezte az eljárást, az NCA-k nem kezdeményezhetik saját eljárást azzal a céllal, hogy az egyazon vállalkozáshoz kapcsolódó egyazon megállapodás(ok) vagy magatartás(ok) esetében, egyazon érintett földrajzi és termékpiacon alkalmazzák az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét.
51. A másik helyzet az, amikor egy vagy több NCA a II. fejezet 11. cikkének (3) bekezdése szerint tájékoztatta a hálózatot arról, hogy egy bizonyos ügyben eljár. Az eredeti kiosztási időszak során (az irányadó határidő két hónap, lásd a (17) bekezdést), az EFTA Felügyeleti Hatóság eljárást kezdeményezhet a II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdése szerint, ha tájékoztatta az érintett hatóságokat. A kiosztási időszakot követően a Hatóság elvileg csak a következő helyzetek valamelyike esetén alkalmazza a II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdését:
- A hálózat tagjai ellentétes értelmű határozatokat terveznek egyazon ügyben.
  - A hálózat tagjai olyan határozatot terveznek, amely nyilvánvalóan ellentétes az egységes szerkezetbe foglalt esetjoggal; a közösségi bíróságok és az EFTA-Bíróság ítéleteiben, az EFTA Felügyeleti Hatóság korábbi határozataiban ⁽²⁶⁾, valamint az EGT-megállapodásba beépített bizottsági rendeletekben meghatározott szabványok szolgálnak útmutatásul; a tények értékelése tekintetében (pl. a piac meghatározása) a Hatóság csak jelentős eltérés esetén avatkozik be;
  - A hálózat tagja(i) indokolatlanul elnyújtja(elnyújtják) az ügygel kapcsolatos eljárást.
  - Az EGT-versenypolitika kidolgozását célzó EFTA felügyeleti hatósági határozat elfogadására van szükség, különösen, ha több tagállamban is felmerülnek hasonló versenykérdések, vagy ha biztosítani kell a hatékony végrehajtást;
  - Az érintett NCA(-k) nem tesz(nek) ellenvetést.
52. Amennyiben egy NCA már eljár egy ügygel kapcsolatban, az EFTA Felügyeleti Hatóság írásban indokolja meg a II. fejezet 11. cikke (6) bekezdése alkalmazásának okait az érintett NCA-nak és a hálózat többi tagjának.
53. Az EFTA Felügyeleti Hatóság időben bejelenti a hálózatnak a II. fejezet 11. cikke (6) bekezdésének alkalmazására irányuló szándékát azért, hogy a hálózat tagjai kérhessék a tanácsadó bizottság összehívását az ügyben a hatósági eljárás kezdeményezése előtt.
54. Az EFTA Felügyeleti Hatóság általában – és amennyiben EGT-érdek nem forog kockán – nem fogad el az NCA határozatával ellentétes határozatot, miután megtörtént az információ megfelelő átadása a II. fejezet 11. cikkének (3) és (4) bekezdése szerint, és a Hatóság nem folyamodott a II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdéséhez.

4. A TANÁCSADÓ BIZOTTSÁG SZEREPE ÉS MŰKÖDÉSE AZ ÚJ RENDSZERBEN

55. A tanácsadó bizottság az a fórum, ahol a különböző versenyhatóságok szakértői megvitatják az egyes ügyeket és az EGT-versenyjog általános kérdéseit ⁽²⁷⁾.

4.1. A konzultáció hatálya

4.1.1. Az EFTA Felügyeleti Hatóság határozatai

56. A II. fejezet 7., 8., 9., 10., 23. cikke, 24. cikkének (2) bekezdése vagy 29. cikkének (1) bekezdése szerinti EFTA felügyeleti hatósági határozat előtt konzultálni kell a tanácsadó bizottsággal. A Hatóságnak teljes mértékben figyelembe kell vennie a tanácsadó bizottság véleményét, és tájékoztatnia kell a bizottságot arról, milyen módon vette figyelembe a véleményt.

⁽²⁶⁾ A versenyhatóságoknak a Bizottság korábbi határozatait is figyelembe kell venniük.

⁽²⁷⁾ A II. fejezet 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően, ha horizontális kérdéseket – például iránymutatásokat és ajánlásokat – vitatnak meg, az EFTA-államok egy további, versenyjogi ügyekben jártas képviselőt jelölhetnek ki, aki nem feltétlenül tartozik a versenyhatósághoz.

57. Ideiglenes intézkedéseket elfogadó határozatok esetében a tanácsadó bizottsággal gyorsabb és egyszerűbb eljárást követően konzultálnak, rövid magyarázó megjegyzés és a határozat operatív része alapján.

4.1.2. Az NCA-k határozatai

58. A hálózat érdeke, hogy az NCA-k által az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke szerint kezelt fontos ügyeket megvitassák a tanácsadó bizottságban. A II. fejezet lehetővé teszi az EFTA Felügyeleti Hatóság számára, hogy az NCA által kezelt ügyet a tanácsadó bizottság napirendjére tűzze. A megvitátást kérheti a Hatóság vagy bármely EFTA-állam. Az ügyet mindkét esetben a Hatóság tűzi napirendre az érintett NCA(-k) tájékoztatását követően. A tanácsadó bizottságban történő megvitatás nem vezet hivatalos véleményhez.
59. Fontos esetekben a tanácsadó bizottság az ügyek kiosztásának fórumaként is szolgálhat. Amennyiben az EFTA Felügyeleti Hatóság az eredeti kiosztási időszakot követően kívánja alkalmazni a II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdését, az ügyet megvitathatják a tanácsadó bizottságban a Hatóság eljárásának kezdeményezése előtt. A tanácsadó bizottság nem hivatalos közleményt adhat ki az ügyről.

4.1.3. Végrehajtási intézkedések, ajánlások, iránymutatások és egyéb közlemények (a II. fejezet 33. cikke)

60. Az EGT-megállapodás XIV. mellékletének megfelelően az EGT-megállapodás 53. cikkének (3) bekezdésének alkalmazásáról szóló jogi aktusok alkalmazhatatlanságával kapcsolatos EFTA felügyeleti hatósági ajánlástervezetetről konzultálni kell a tanácsadó bizottsággal ⁽²⁸⁾.
61. Az ajánlásokon kívül az EFTA Felügyeleti Hatóság közleményeket és iránymutatásokat is elfogadhat. Ezek a rugalmasabb eszközök rendkívül hasznosak a Hatóság politikájára vonatkozó magyarázatokhoz és bejelentésekhez, valamint a versenyszabályok hatósági értelmezésének magyarázatához is. A tanácsadó bizottsággal e közlemények és iránymutatások kapcsán is konzultálnak.

4.2. Eljárás

4.2.1. Normál eljárás

62. Az EFTA Felügyeleti Hatóság határozattervezeteivel kapcsolatos konzultáció céljából a tanácsadó bizottság leghamarabb a Hatóság által küldött meghívás után 14 nappal ülésezik. A Hatóság a meghíváshoz csatolja az ügy összefoglalását, a legfontosabb dokumentumok listáját – vagyis az ügy vizsgálathoz szükséges dokumentumokat –, és egy határozattervezetet. A tanácsadó bizottság véleményt készít a Hatóság határozattervezetéről. Egy vagy több tag kérésére a véleményt indokolással látják el.
63. A II. fejezet lehetővé teszi, hogy az EFTA-államok megállapodása alapján rövidebb legyen a meghívás elküldése és az ülés megtartása között eltelt idő.

4.2.2. Írásbeli eljárás

64. A II. fejezet az írásbeli konzultációs eljárásra is lehetőséget ad. Amennyiben egyik EFTA-állam sem tesz ellenvetést, az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy is konzultálhat az EFTA-államokkal, hogy elküldi nekik a dokumentumokat, és határidőt szab a tervezettel kapcsolatos megjegyzéseik benyújtására. Ez a határidő általában nem rövidebb, mint 14 nap, kivéve a II. fejezet 8. cikke szerinti ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatos határozatok esetét. Ha egy EFTA-állam ülést kér, az EFTA Felügyeleti Hatóság megszervezi.

4.3. A tanácsadó bizottság véleményének közzététele

65. A tanácsadó bizottság javasolhatja véleményének közzétételét. Ebben az esetben az EFTA Felügyeleti Hatóság a határozathozattal egyidejűleg intézkedik a közzétételről, a vállalkozások üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekeinek figyelembevételével.

⁽²⁸⁾ Lásd pl. az EGT-megállapodás XIV. mellékletének a 29/2004 EGT vegyesbizottsági határozattal (HL L 127., 2004.4.29., 137. o., 22. EGT-kiegészítés, 2004.4.29., 16. o.) módosított 2. cikkét és 4. cikkének b) pontját. (Az EGT-megállapodás XIV. mellékletének (Verseny) módosítása – Kiegészítés a 2790/1999/EK és az 1400/2002/EK bizottsági rendelet kiigazításához).

5. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

66. Ez a közlemény nem érinti az EGT-megállapodás és egyéb rendeletek alkalmazandó rendelkezéseinek a közösségi bíróságok és az EFTA-Bíróság általi értelmezését.
67. Ezt a közleményt rendszeresen felülvizsgálják az NCA-k és az EFTA Felügyeleti Hatóság. Legkésőbb az elfogadását követő harmadik év végén felülvizsgálják a megszerzett tapasztalatok alapján.
68. Ez a közlemény az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének hatálya alá tartozó ügyek kezelésében a nemzeti versenyhatóságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság közötti együttműködésről szóló, 2000-ben közzétett EFTA felügyeleti hatósági közlemény helyébe lép ⁽²⁹⁾.

6. A HÁLÓZAT MÁS TAGJAINAK NYILATKOZATA

69. Az e közleményben megállapított elveket azon EFTA-állami versenyhatóságoknak is tiszteletben kell tartaniuk, amelyek az e közlemény mellékletében található formában nyilatkozatot írtak alá. A nyilatkozatban elismerik e közlemény elveit, és nyilatkoznak azok tiszteletben tartásáról. E hatóságok listáját közzéteszik az EFTA Felügyeleti Hatóság weboldalán. A weboldalt szükség esetén frissítik.

⁽²⁹⁾ HL C 307., 2000.10.26., 6. o. és 61. EGT-kiegészítés, 2000.12.21., 5. o.

MELLÉKLET

**A VERSENYHATÓSÁGOK HÁLÓZATÁN BELÜLI EGYÜTTMŰKÖDÉS RŐL SZÓLÓ EFTA FELÜGYELETI
HATÓSÁGI KÖZLEMÉNNYEL KAPCSOLATOS NYILATKOZAT**

A verseny EGT-n belüli, a fogyasztók érdekében történő megvédése céljából folytatott szoros együttműködés érdekében az alulírott versenyhatóság:

(1) Elismeri a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről szóló EFTA felügyeleti hatósági közleményben megállapított elveket; és
(2) Nyilatkozik, hogy minden olyan ügyben, amelyben eljár vagy eljárhat és amelyre e közlemény elvei alkalmazandók, elismeri e közlemény elveit.

(hely),

(dátum)